

Titel: Periode og sætningsanalyse, [Helsingfors] 071-0090

Citation: "Periode og sætningsanalyse, [Helsingfors] 071-0090", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 5. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_071-shoot-wacc-1992_0005_071_Helsingfors_0090_p5_bP4_TB00001.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

periode- og sætningsanalyse 5 og ut triumphum habéret, og dette vilde blive en deling i to sætninger, den ene forudsættende (bisætningen), den anden forudsat (hovedsætningen). Imidlertid må vi, ved delingen av en størrelse i mindre størrelser, tage hensyn til at de dele der fremkommer ved delingen eventuelt skal deles videre. Vi må derfor, mellem flere muligheder for deling, vælge den der giver os mulighed for en videre deling, foretager vi nu delingen av denne periode på den først påtænkte måde, møder der os, når vi skal dele ut triumphum habéret, en vanskelighed med størrelsen ut. Hvilket forhold står denne større i til triumphum habéret? Det er vel udf. der har ansvaret for konjunktiven i habéret. Og går vi videre møder spørgsmålet: hvorfra får vi imperfektum. I begge tilfælde må vi vende tilbage til den forudsatte sætning for at få svar. Så kan vi tage sætningen med ut. først, og sige at den har sin forklaring i hovedsætningen. .en heller ikke dette hjælper os helt. I or hvad enten vi begynder analysen videre frem med den ene eller den anden av de to størrelser, kommer der et tidspunkt hvor vi må gribe tilbage til den anden størrelse, læste deling består jo dæri, at begge størrelser hver for sig deles i mindre størrelser, og på det tidspunkt melder sig da for alvor vanskeligheden med at gøre fuld rede for størrelsen ut - for vi har jo hidtil hævdet, ud fra den forsøgsvis deling vi gjorde, at størrelsen der indledes med ut er en enhed, men hvad er det der binder ut sammen med resten av bisætningen? Den først forsøgte deling er derfor ikke hensigtsmæssig. Og i stedet vil vi dele perioden således at vi regner ut for den ene del og hele resten for den anden del. Vi opdager dog hurtigt, at det ikke er nok med at tage ut ud; ut kan nemlig ikke hær skilles fra imperfektum og konjunktiv i habéret, mens der ikke er nogen forbindelse mellem ut. og aspekt, diatese eller person i habéret. Derfor skiller vi ud: ut + Irnpf.+ konj. De- med har vi eriodens karakteristik. Hovedsætningens tempus eller modus bliver ikke berørt. Hele resten